

Lieke redde vier ongeboren kittens op straat

“Ik een heldin? Nee hoor, ik zou het zo weer doen”

Op een mooie zomerdag vorig jaar ging Lieke (22) nietsvermoedend een rondje joggen toen zij een aangereden poes in de berm zag liggen. Toen ze ook nog zag dat de poes zwanger was, wist ze wat haar te doen stond. Vier kittens haalde ze uit de buik van hun overleden moeder. Gewoon langs de kant van de weg, met alleen haar blote handen...

“Het was een warme zomeravond. Rond negen uur ging ik een rondje hardlopen, toen ik opeens een dier in de berm zag liggen. Ik kon het niet helemaal goed zien, maar zag wel dat het harig was. Ik liep ernaartoe - ik ben dierenartsassistent, dus als het dier gewond was, kon ik misschien nog iets doen. Tot mijn schrik zag ik een dode poes liggen. Haar buik lag open en ze had bloed rondom haar bek, dus ik ging ervanuit dat ze was aangereden. Het was in ieder geval duidelijk dat ze het niet had gered. En het ergste was: een aantal organen hing ook uit haar buik. Ik vermoedde dat het grootste deel haar darmen waren, maar eigenlijk kon dat helemaal niet. Daar was het orgaan te groot voor. Toen ik goed keek, zag ik dat het haar baarmoeder was. Ik herkende het, omdat ik weleens assisteer bij keizersneden. En aan de drukke bewegingen binnenin te zien, zaten er kittens in... Deze overleden poes was zwanger! Hoewel ik de adrenaline door mijn lichaam voelde gaan, bleef ik kalm. Op dat moment had ik

maar één missie en ik wist wat ik moest doen: die kittens moesten zo snel mogelijk geboren worden, want dan hadden ze nog een kans.”

Te vroeg

“De baarmoeder was niet hard of stug, dus ik kon hem vrij makkelijk openmaken. En dat deed ik dus ook, heel voorzichtig met mijn nagels. Omdat ik door mijn ervaring met operaties wel wat gewend was, wist ik heel rustig te blijven. Vervolgens haalde ik de kittens uit de baarmoeder en maakte ik hun vliesjes en navelstrengen los. Daarna verwijderde ik het slijm uit hun neusjes en bekjes en wreef ik ze droog op mijn T-shirt. Dat droogwrijven doe ik ook altijd na een keizersnede in de kliniek. Door de diertjes een beetje warm te wrijven, wordt namelijk hun ademhaling gestimuleerd.

In totaal bevrijdde ik zo vier kittens: twee zwarte, een grijze en een grijs-witte. Ik schatte ze zo'n achtenvijftig dagen oud, ongeveer vijf dagen te vroeg geboren. Voor ons als mensen lijkt dat

handdoeken. Toen ik vertelde wat ik aan het doen was, reageerde hij verbaasd. Het was natuurlijk ook gek om te horen, maar daar had ik geen tijd voor. Hij moest mij zo vlug mogelijk komen halen, zodat ik de kittens thuis goed warm zou kunnen houden. Gelukkig was hij er ook snel. We wikkelden de kittens in de handdoeken en reden gauw met ze naar huis. Mijn broer had de overleden moederpoes ook in een handdoek gewikkeld en in de kofferbak gelegd. We konden het niet over ons hart verkrijgen om haar daar achter te laten. Misschien had ze wel een baasje dat naar haar op zoek was...

'Ik zag dat de moederpoes niet meer leefde, toen had ik maar één missie: die kittens moesten zo snel mogelijk geboren worden'

misschien weinig, maar bij katten is het echt een groot verschil. Het maakt heel wat uit of een kitten voldragen of te vroeg ter wereld komt. Normaal gesproken is een poes drieënzestig dagen drachtig en vooral in de laatste week gebeurt er in de baarmoeder nog van alles qua groei en ontwikkeling.

Het was dan ook niet zo gek dat een kitten het niet redde, een van de twee zwarte. Wat ik ook probeerde, het lukte me niet om hem 'aan de praat' te krijgen. Het beestje kon gewoon niet ademen. Echt tijd om daarbij stil te staan, had ik echter niet, want ik had nog drie kittens die ik moest verzorgen. Een voor een pakte ik ze op en ik legde ze in het gras naast hun moeder. Zodra ik een kitten zag ademen of zelfs een beetje hoorde miauwen, kon ik door met de volgende."

Kruik en handdoeken

"Ondertussen belde ik snel mijn broer. Ik wist dat hij thuis was bij mijn vader, dus ik zei tegen hem dat hij direct moest komen met een paar

Eenmaal thuis maakte ik een warme kruik en legde de kittens erop. Daarna belde ik de dierenambulance. De kittens hadden voeding nodig, maar ik had niks geschikts in huis. De biest - de eerste melk die gevormd wordt nadat een zoogdier bevallen is - moesten ze ook al missen, terwijl die juist zo belangrijk is om de jongen antistoffen mee te geven. Via de dierenambulance kwam ik in contact met Wendy, die thuis kittens opvangt. Zij wilde ze wel komen halen. Binnen een paar uur was ze er al. Heel fijn natuurlijk, al had ik de kittens ook graag zelf willen verzorgen. Ik heb weleens babykonijntjes met de fles grootgebracht, dus ik wist dat ik het kon. Te vroeg geboren kittens hebben echter zo veel zorg nodig - ze moeten om de twee uur gevoed worden, ook 's nachts - en daar had ik in verband met mijn werk helaas geen tijd voor."

Verdrietig

"Gelukkig hielden Wendy en ik goed contact. Via WhatsApp hield ze me op de hoogte en stuurde ze ►

me foto's en filmpjes van de kittens. Jammer genoeg heeft uiteindelijk maar één kitten het gered. De andere twee bleken door de vroeggeboorte toch te zwak om te kunnen blijven leven. Erg verdrietig, maar ik ben blij dat ik er in ieder geval eentje heb kunnen redden. Ik heb erover gedacht om het katje te adopteren zodra dat kon, maar mijn moeder en ik hebben thuis al vier katten en nog eentje erbij wordt wat veel. De overleden moederpoes heb ik trouwens

meegenomen naar mijn werk. Daar hebben we gekeken of ze gechipt was, maar dat was niet zo. Ik heb haar aangemeld bij Amivedi, een website voor vermiste en gevonden dieren, maar daar heb ik ook geen reactie op gekregen. Daarom vermoed ik dat ze een boerderijkat was. De plek waar ik aan het hardlopen was, wordt aan alle kanten omringd door boerderijen en de katten daar zijn vaak niet geholpen en hebben geen halsbandje om."

Wezeltje

"Nadat Wendy op Twitter had geschreven over de kittens die bij haar binnen waren gekomen, pikte de pers het nieuws snel op. Voordat ik het wist, werd ik door verschillende nieuwszenders benaderd voor een interview. Hartstikke leuk, maar ook een beetje onwerkelijk. Ik werd bijvoorbeeld een heldin genoemd, maar zo zie ik mezelf helemaal niet. Ik heb gewoon kittens in nood geholpen en zou het zo weer doen.

Toevallig redde ik twee weken na deze gebeurtenis ook nog een klein wezeltje. Ik vond hem sterk verzwakt in de tuin van mijn vriend en belde ook toen de dierenambulance. Grappig genoeg kreeg ik dezelfde vrouw aan de telefoon die mij eerder met de kittens had geholpen. Ook het wezeltje is naar een opvang gebracht. Ik weet niet zeker of hij het heeft gered. Toch blijven het bijzondere dingen die me zijn overkomen. Vooral de kittens zullen me altijd bijblijven. Zo ben je aan het joggen en zo help je in de berm kittens op de wereld. Wie verzint zoiets nou?" ■

Laat je dier chippen en registreren!

Hoeveel katten er jaarlijks worden aangereden, is niet bekend. Ook is niet duidelijk hoeveel zwervkatten er ongeveer in Nederland leven. Volgens de Dierenbescherming zijn het echter vooral poezen die op straat moeten zien te overleven. Katten die wegllopen, na een angstige vlucht de weg naar huis niet meer vinden, of worden achtergelaten of botweg gedumpt, komen niet altijd in een dierenasiel terecht. Sommige dieren verwilderen en sluiten zich vaak aan bij andere zwervkatten. Dat geldt vooral voor poezen. Veel van deze dieren zijn niet geholpen, waardoor er elk jaar kittens bijkomen.

De Dierenbescherming doet daarom een dringende oproep: laat alle katten chippen en registreren. Hierdoor kan je verloren geraakte kat altijd weer naar jou worden teruggebracht. Doe je kat daarnaast een veilig, duidelijk zichtbaar halsbandje om. Zo voorkom je dat je kat voor een zwervkat wordt aangezien. Laat je kat verder helpen om ongewenste nestjes te voorkomen. Is je kat vermist? Meld dat dan bij de dierenambulance en zet de vermissing op www.mijndieriszoek.nl en/of www.amivedi.nl.

